

Nr. 16.
16.
sept.

Lög

um

sjerstaka heimild til að afmá veðskuldbindingar úr veðmálabókunum.

Vjer Christian hinn Niundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvik, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenberg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru :

1. gr.

Nú er veðsett eign seld við nauðungar-uppboð, eður hún er fengin veðhafa til eignar af skiptaráðanda eða fógatarjetti, án þess að síðari veðhafar hafi getað fengið borgun af þeirri upphæð, er hún var seld eða látin fyrir, og skal þá um afmáning úr veðmálabókunum á veðskuldabréfum þeim, er þeim hafa verið gefin, er eigi hafa fengið borgun, farið eptir því sem segir í opnu brjefi 22. apríl 1817, þó þannig að auglýsingar þær, er 3. gr. getur um, einungis skulu birtar í blaði því á Íslandi, er birta skal í opinberar auglýsingar.

2. gr.

Áður ár er liðið frá því, að lög þessi öðlast gildi, skulu sýslumenn og bæjarfógetar, hver í sínu lögsagnarumdæmi, innkalla eptir reglum þeim, er venja er til um stefnur til ógildingardóma, handhafa að öllum þeim veðskuldabréfum fasteigna, sem eru orðin 20 ára gömul, þá er lög þessi öðlast gildi, og sem þó finnast óafmáð í afsals- og veðmálabókum lögsagnarumdæmanna, ef álitid verður eptir skýrslum þeim, er fengnar hafa verið frá hlutaðeigendum — en þar með skal ávalt talinn eigandi hinnar veðsettu eignar — að þau sjeu eigi lengur í gildi. Undanskilin eru veð í fasteign, er standa skulu um aldur og æfi eða um alla lífstíð eins eða fleiri eða tiltekinn tíma, er meiri sje en 20 ár og eigi er liðinn, áður en lög in öðlast gildi.

Þegar ár er liðið frá því, að lög þessi öðlast gildi, getur innköllun eptir þeim eigi lengur átt sjer stað.

3. gr.

Um þau veðskuldabréf, er enginn gefur sig fram með á þeim degi, er í stefnunni var tiltekinn, eða áður, skal þá með dómi ákveða, að þau megi afmá úr veðmálabókunum, og skal það síðan gjört.

Nú gefur einhver sig fram með innkallað veðskuldabréf til þess að halda því í gildi, og skal þá bóka athugasemd um það í dálki eignarinnar í afsals- og veðmála-registrinu og eins rita hana á sjálft brjefið.

Nú kemur einhver fram og skýrir frá, að innkallað veðskuldabréf sje enn í gildi, en að það hafi glatazt fyrir honum, og skal honum þá veittur frestur, eigi styttri en 3 mánuðir og eigi lengri en 6 mánuðir, til þess að færa sönnun á það fyrir dómritaranum, að sá, er hefur hina veðsettu eign í eignarhaldi, kannist við veðskuldbindinguna, eða veðhafi

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Lov

om

ekstraordinær Udsættelse af Pantebehæftelser.

Nr. 16.
16de
Se t.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Benders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenburg,

Gøre bitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Bort Samtykke vedtaget følgende Lov:

§ 1.

Naar en pantsat Ejendom sælges ved Tvangsauktion, eller af Skifte- eller Fogedretten udlægges til en Panthaver, uden at de efterstaaende Panthavere have kunnet erholde Betaling af Købe- eller Udlægssummen, bliver der med Hensyn til Udsættelsen af de til de ufyldtegjorte Prioritetshavere udstedte Panteobligationer at forholde efter Bestemmelserne i Rancelliplakat 22 April 1817, saaledes at de i sammes § 3 forefrevne Bekendtgørelser ikkun indrykkes i det for offentlige Bekendtgørelser i Island bestemte Blad.

§ 2.

Inden et Aar, efter at nærværende Lov er traadt i Kraft, skulle Eghjælpmændene og Byfogderne i Island, hver for sin Jurisdiktions Vedkommende, under de for Mortifikationsstævninger sædvanlige Former indkalde de mulige Indhavere af alle de ved Lovens Ikrafttræden over 20 Aar gamle udsættede Hæftelseshæfte paa faste Ejendomme, der til den Tid findes anførte paa Jurisdiktions Skøde- og Panteregistre, og som efter indhenteede Erklæringer fra vedkommende, derunder ialt Fald den pantsatte Ejendoms Ejer, maa antages ikke længere at være i Kraft. Dog undtages herfra Hæftelser, der ere bestemte til at paahvile vedkommende Ejendom for bestandig, eller for en eller flere Personers Livstid, eller for en udtrykkelig angiven Tid af over 20 Aar, som ikke er udløben før Lovens Ikrafttræden.

Naar et Aar er forløben efter denne, kunne de ved denne Lov hjemlede Indkaldelser ikke mere finde Sted.

§ 3.

Med Hensyn til samtlige de Hæftelser, for hvis Vedkommende ingen melder sig paa eller før den i Stævningen forelagte Tægtedag, bliver det ved Dom at bestemme, at de kunne udsættes af Pantebogen, hvorefter Udsættelsen foretages.

Melder der sig derimod nogen med en indkaldt Forskrivning for at holde den i Kraft, bliver denne Anmeldelse at notere paa Ejendommens Folium i Registret, ligesom der ogsaa paa selve Dokumentet bør gives en Paategning om samme.

Melder der sig nogen med Paastand om, at en indkaldt Fordring er i Kraft, men at Forskrivningen er ham frakommen, vil der være at forelægge ham en Frist af ikke under 3 og ikke over 6 Maaneder, inden hvilken han for Retskriveren har at godtgøre,

Nr. 16. hafi gjört nauðsynlegar ráðstafanir til þess að fá hana viðurkennda með dómi. Gjörri hann
 16. sept. hvorugt af þessu, skal veðskuldabryfið afmáð, en að öðrum kosti skal beðið dóms í málinu,
 áður en lengra er farið.

4. gr.

Í málum þeim, er ræðir um í 2. gr., skal engin gjöld greiða. Kostnaður við
 birting á stefnunum græðist úr landsjóði.

Fyrir afmáning, bókun og áritun eptir 3. gr. skal ekkert borga.

Eptir þessu eiga allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amaliuborg, 16. sept. 1893.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

J. Nellesmann.

enten at Ejendommens Besidder erkender Fordringen, eller at vedkommende Pantnaver har foretaget de fornødne Skridt for ad Rettens Vej at faa den anerkendt. Efterkommer han ikke dette Tilhold, bliver Forskrivningen at udslette; men i modsat Fald bliver den staaende udslettet, indtil det ophyses, hvorledes Sagen ved endelig Dom er bleven afgjort.

16de
Sept.

§ 4.

I de i § 2 omhandlede Sager erlægges ingen Retsgebyrer. Omkostningerne ved Stævningernes Befendtgørelse udredes af Landskassen.

Seller ikke erlægges nogen Betaling for de i § 3 omhandlede Udsættelser, Noteringer og Paategninger.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette

Givet paa Amalienborg, den 16de September 1893.

Ministeriet for Island, den 16de September 1893.

J. Nellemann.

Ólafur Halldórsson.